

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 26.10.2010
SEC(2010) 1243 окончателен

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

ОБОБЩЕНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Съпровождащ документ към

„Към укрепване на реакцията на ЕС при бедствия: ролята на гражданската защита и на хуманитарната помощ“

COM(2010) 600
SEC(2010) 1242

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

ОБОБЩЕНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Съпровождащ документ към

„Към укрепване на реакцията на ЕС при бедствия: ролята на гражданската защита и на хуманитарната помощ“

А. Въведение

Докладът относно оценката на въздействието има за цел да предостави на Комисията необходимата информация за изготвянето на съобщение относно капацитета на ЕС да реагира при бедствия, чието приемане е планирано през ноември 2010 г. По-специално докладът има за цел да информира Комисията относно осъществимостта на редица варианти на политиката, които биха могли да бъдат проучени по-подробно с оглед на изграждането на капацитет на ЕС да реагира при бедствия в рамките на ЕС и извън него.

Направената в доклада оценка не претендира за изчерпателност. Напротив, предприетият анализ е пропорционален на поставените цели. Тъй като в съобщението няма да бъдат предложени решения, а ще бъдат представени само варианти за по-нататъшното развитие на капацитета на ЕС да реагира при бедствия, като евентуално бъде посочена предпочитаната алтернатива, изготвянето на пълна оценка на въздействието на този етап не се смята за необходимо или задължително. Когато, и ако, бъдат представени конкретни законодателни предложения, те ще трябва да бъдат придружени от по-подробна оценка на въздействието на предложените варианти.

Докладът се фокусира главно върху тези елементи на съобщението, при които може да се посочи конкретно въздействие и поради това се изисква да бъде направена оценка на въздействието, т.е. новите варианти на политиката и различните начини за организиране и структуриране на сътрудничеството на ЕС за гражданска защита. Трябва да се отбележи, че предстоящото съобщение ще има за предмет също така полезните взаимодействия с областта на хуманитарната помощ, но тъй като в тази област то ще съдържа единствено политически изявления относно необходимостта да бъдат укрепени съществуващата практика и политика на ЕС, специална оценка на въздействието за тези въпроси не се счита за необходима.

Б. Определяне на проблема и цели

i. Определяне на проблема

Значението на сегашния механизъм на ЕС за гражданска защита е общопризнато. Системата работи добре на практика, като изпълнява напълно своя мандат и бяха постигнати резултати, които надхвърлиха очакванията. Въпреки това редица външни фактори предизвикаха загриженост относно това дали и по какъв начин сегашният мандат на системата трябва да бъде разширен, за да се справи с бъдещите предизвикателства по икономически ефективен начин, като едновременно с това осигури по-ефикасна, по-бърза и по-предвидима координация. Световната финансова ситуация и бюджетните ограничения например подчертават нуждата всяко предприето действие да бъде възможно най-ефективно от икономическа гледна точка. Освен това на равнище ЕС и в световен план сме свидетели на зачестяването на природните бедствия и на бедствията, предизвикани от човека (т.е. технологични и екологични), които водят до голям брой операции на ЕС за гражданска защита в рамките на механизма. Интензитетът и тежестта на бедствията също нарастват и очевидно са повлияни от фактори като например изменението на климата, тероризма, урбанизацията и засилването на промишлената дейност. За да бъде предотвратено по-голямото разминаване между нуждите и

способностите, е от изключително важно значение ЕС да увеличи максимално ефективността на своята реакция, което според опита от миналото може да бъде постигнато с ограничени допълнителни ресурси.

Основният недостатък, присъщ на механизма за гражданска защита на ЕС, е че понеже той е създаден с цел помощ и координация и следователно е зависим от доброволното и *ad hoc* предлагане на помощ от държавите-членки, той не е в състояние да гарантира наличността на помощ в случай на сериозно бедствие. *Ad hoc* характерът на сегашната система неизбежно предполага, че механизмът за гражданска защита на ЕС е по-скоро с характер на реагиране, отколкото от проактивно естество. Невъзможността да се предвиди точно каква помощ и в какъв размер ще бъде предоставена при дадена извънредна ситуация означава, че Центърът за мониторинг и информация на Европейската комисия (МІС) не е в състояние да разработи планове за действие в извънредни ситуации за предоставянето на помощта, което неизбежно води до определена степен на импровизация във фазата на непосредствено реагиране, което има отрицателен ефект върху цялостната *ефективност*. Друго последствие е също, че решенията за предоставяне на основна помощ понякога се вземат със закъснение и времето за реакция зависи от онези държави-членки, които биха могли да предоставят или пък да не предоставят съвременна помощ. Вариантите, които могат да направят системата по-предвидима и способна да координира по-добре помощта от държавите-членки, със сигурност биха донесли добавена стойност.

През годините стана ясно също така, че системата, използвана от държавите-членки за предоставянето на помощ в натура, също води до елемент на фрагментация. Тъй като държавите-членки предлагат помощ в отговор на дадена извънредна ситуация без на всяка цена да отчитат цялостните усилия за реагиране на ЕС, в предложената помощ може да липса *съгласуваност*. Всъщност не са рядкост случаите, в които според МІС помощта, предоставена от държавите-членки, задоволява щедро някои нужди на държавата, поискала помощ, но пренебрегва други нужди. По-стабилна система, която осигурява съгласувана реакция на ЕС, и увеличава максимално полезните взаимодействия между различните участващи страни, със сигурност би осигурила ползи по отношение на съгласуваността и икономическата ефективност.

ii. Цели

Общата цел е разработването и укрепването на капацитета на ЕС да реагира при бедствия, като се гради върху всички налични инструменти, способности и експертни знания и се увеличат максимално полезните взаимодействия и взаимно допълващите се аспекти между тях. Предложените варианти имат за цел да създадат по-солидна и по-устойчива система, която е в състояние да гарантира по-добра защита за хората, околната среда и материалната база непосредствено след настъпилите извънредни ситуации.

Развитията, произтичащи от Договора от Лисабон, са също важен фактор, който трябва да бъде отчетен в този контекст. Член 196 от Договора за функционирането на Европейския съюз предоставя на Съюза изрично правно основание в областта на гражданската защита *inter alia* да подкрепя и допълва действията на държавите-членки на национално, регионално и местно равнище при намесата в случай на природни или предизвикани от човека бедствия на територията на Съюза. Клаузата за солидарност, включена в член 222 от ДФЕС, в която е установено правното задължение за държавите-членки да

оказват помощ една на друга и за ЕС да мобилизира всички правни инструменти, с които разполага, за да реагира при извънредна ситуация, подчертава още повече нуждата да бъдат предприети мерки за укрепването на капацитета за реагиране при бедствия.

Общата цел ще бъде постигната с постигането на следните специфични цели:

- подобряване на ефективността на ЕС да реагира при бедствия, включително на икономическата ефективност;
- засилване на съгласуваността на реакцията на ЕС при бедствия;
- увеличаване на видимостта.

Тези цели не изискват създаването на нов механизъм, а по-скоро предполагат нуждата от развитието и надграждането на съществуващите инструменти. При това положение е вероятно допълнителните разходи, ако има такива, да бъдат реалистични, а не непропорционални на сегашните разходи.

В. Субсидиарност

Управлението на бедствия е главно отговорност на държавите-членки. Ролята на Съюза в областта на гражданската защита е определена в член 196, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, според който Съюзът следва *inter alia* да подкрепя и допълва действията на държавите-членки на национално, регионално и местно равнище в отговора при природни или предизвикани от човека бедствия на територията на Съюза и да насърчава съгласуваността на действията, предприемани на международно равнище в областта на гражданската защита. Следователно реакцията при бедствия в областта на гражданска защита изглежда представлява сфера на подпомагаща/допълваща компетентност, която е предмет на принципа на subsidiarity.

За да бъдат решени проблемите, представени в оценката на въздействието, са необходими действия и координация на равнище ЕС. Макар главната отговорност за реагиране при бедствия да се носи от държавите-членки, миналият опит в рамките на механизма показва, че съществува реална опасност националните ресурси за гражданска защита да са недостатъчни поради самия мащаб на бедствията. В такива случаи е необходима подкрепа от другите държави-членки. Очевидно е, че действията на ЕС в тази област включват управлението на ситуации със силен транс- и мултинационален компонент, при които съществува нужда от цялостна координация и съгласувани действия на равнище над националното.

Изцяло националните действия не могат да гарантират съгласувана, ефикасна и ефективна реакция на ЕС при бедствия. Подобряването на предвидимостта, ефикасността и видимостта на механизма за гражданска защита на ЕС изисква намеса на равнище ЕС в съответствие с целите и законодателната процедура, описани в член 196 от ДФЕС. Това тълкуване е подкрепено от клаузата за солидарност, установена в член 222 от ДФЕС.

С оглед на горепосоченото може да се направи изводът, че принципът на subsidiarity е спазен, тъй като целите на политиката, разгледани по-горе, не могат да бъдат постигнати от държавите-членки сами, а изискват участието на всички държави-членки чрез действия на равнище ЕС.

Г. Определени варианти и варианти, които бяха обект на подробна оценка

і. Определени варианти на политиката

Комисията определи следните варианти на политиката:

- **Вариант 1: Преустановяване на съществуващите политики**

Преустановяването на съществуващите политики в областта на реакцията на ЕС при бедствия би означавало премахването на съществуващите в момента инструменти и едновременното прекратяване на всички свързани дейности. Този вариант би означавал също, че трябва да бъде обмислен бъдещият подход, който ще бъде възприет в тази област.

- **Вариант 2: Запазване на сегашното положение**

Запазването на сегашното положение означава продължаването на сегашните политики на ЕС в областта на реакцията на ЕС при бедствия. Дейностите и инструментите, описани в доклада относно оценката на въздействието, биха продължили да съществуват. Финансирането би било гарантирано съгласно финансовата перспектива за 2007—2013 г.

- **Вариант 3: Изграждане на капацитет на ЕС за реакция при бедствия чрез обединяване на доброволен принцип на капацитетите в режим на готовност (човешки ресурси и средства) на държавите-членки**

Екипите и средствата ще продължат да бъдат под национално командване и контрол, но с по-силен ангажимент от страна на държавите-членки при искане от МІС да ги подготвят и предоставят за непосредствени действия в операциите на ЕС за гражданска защита. Окончателното решение относно използването ще остане в компетенциите на държавите-членки, които могат да се нуждаят от ресурсите, за да реагират при национални извънредни ситуации. Освен това следва да се отбележи, че не е нужно капацитетът в режим на готовност да бъде държан като резерв или да остане неизползван в периодите между операциите на ЕС, тъй като държавите-членки ще имат правото да го използват на национално равнище.

Използването на капацитетите в режим на готовност на държавите-членки би съставлявало ядрото на реакцията на ЕС при бедствия в областта на гражданската защита в ЕС и извън него и би било допълнено от предложена допълнително помощ от държавите-членки по същия начин, по който е организирана понастоящем помощта за гражданска защита. Освен това могат да се положат допълнителни усилия за гарантирането на двойна видимост (национална и на европейско равнище) по отношение на средствата за гражданска защита, използвани чрез механизма на ЕС за гражданска защита, което бе недостатък на усилията на ЕС в Хаити.

Военната помощ и транспортните средства, и по-специално стратегическият въздушен транспорт, следва да бъдат включени в обединения наличен капацитет, който да може да бъде канализиран чрез МІС в съответствие с Европейския консенсус относно хуманитарната помощ и международните насоки (по-специално насоките от Осло).

Доброволното обединяване на капацитети на държавите-членки трябва да бъде подсилено чрез развитието и продължителния ангажимент за съвместно обучение, учения и работа на основата на миналия опит. Освен това ще бъде

необходимо изготвянето на планове за действие в извънредни ситуации и на сценарии с цел да бъде използван пълният потенциал на обединения капацитет. Надеждността на тези дейности ще бъде от изключително важно значение за да гарантирането на ефективността и съгласуваността на системата.

- **Вариант 4: Изграждане на капацитет на ЕС за реакция при бедствия със средства на равнище ЕС**

Допълнителни средства, финансирани от ЕС, биха могли да бъдат разработени за някои специфични нужди, за които са установени пропуски в реакцията на ЕС, и по отношение на които действието на равнище Европейски съюз би било считано за икономически по-ефективно. Специално внимание следва да се обърне на средствата, свързани с изпълнението на хоризонтални действия, като например оценка (модули за бърза оценка на въздействието върху околната среда), логистика и координация (по-специално екипи за техническа помощ и подкрепа (TAST) и телекомуникационно оборудване). Този подход може да бъде доразвит във всеобхватен координационен център на ЕС в тази област, който да предоставя и услуги на ООН. По подобен начин изграждането на допълнителни средства, финансирани от ЕС, би могло да се обърне за специализирани средства за реагиране с висока стойност, при които споразуменията за общи ресурси и разпределяне на тежестта биха могли да доведат до по-голяма ефикасност, и такива, при които обикновено националните ресурси се оказват недостатъчни.

Макар да е финансиран от Съюза, капацитетът на равнище ЕС ще бъде поверен на заинтересованите държави-членки въз основа на делегирано управление. Наличността му ще бъде гарантирана за операции на ЕС, но когато не се използва, този капацитет ще бъде достъпен за управляващите държави-членки за национални цели. Размерът на обединения капацитет на равнище ЕС може да варира от малък, т.е. който има за цел да удовлетворява най-важните нужди, до голям, т.е. който покрива значителен брой средства в ключови области, като по този начин позволява на държавите-членки да намалят националния капацитет и в същото време да увеличат икономическата ефективност на реакцията на ЕС.

- **Вариант 5: Създаване на европейски сили за гражданска защита**

Създаването на независими европейски сили за гражданска защита със свой собствен капацитет, средства, силни страни и координация, съчетани с организация на готовността и обединяване на съществуващите ресурси, със сигурност би гарантирало съгласуваността и ефективността на реакцията на ЕС при бедствия. Европейските сили, основани на тези принципи, трябва да получат пълномощия за достъп до предварително определени ресурси на държавите-членки и също така да могат да придобиват допълнителни ресурси, независимо от това дали в действителност съществуват предварително определени пропуски в капацитета за реакция на ЕС. Последното ще бъде възложено на държави-членки на доброволен принцип въз основа на делегирано управление съгласно системата, описана във вариант 4.

С цел да бъде разработена надеждна организация за готовност европейските сили ще изискват също така създаването на оперативен център за изготвяне на сценарии и протоколи и свой собствен институт за обучение по гражданска защита и хуманитарна помощ, който да предоставя обучение на персонала,

националните и регионалните екипи, съставляващи европейските сили, и експертите по оценката, работещи за ЕС.

ii. Анализирани варианти на политиката

След предварително разглеждане на вариантите бе направен изводът, че социалните, икономическите и политическите недостатъци, произтичащи от варианти 1 и 5, не могат да бъдат оправдани. Освен това, при условие че вариант 2 представлява продължаване на съществуващите политики на ЕС и следователно отразява базовия сценарий, с който трябва да бъдат сравнявани другите варианти, пропорционалният анализ на въздействието беше съсредоточен върху варианти 3 и 4.

Д. Основни икономически и социални въздействия и въздействия върху околната среда на избраните варианти

Следва да се отбележи, че всички варианти ще изискват укрепване на центъра за мониторинг и информация на Европейската комисия (МІС) по отношение на координацията и аналитичния капацитет. Такова развитие ще настъпи независимо от избрания вариант, тъй като се предвижда кризисните звена на ЕСНО и МІС в близко бъдеще да бъдат обединени в истински център за реагиране, който ще работи денонощно и ще отговаря за координацията на реакцията на ЕС при граждански бедствия.

• Икономическо въздействие

i. Икономическо въздействие при вариант 3

Счита се, че не е вероятно преминаването от сегашното положение към модела на доброволно обединяване на средства да окаже значително въздействие върху капиталовите разходи. Всъщност може с голяма степен на сигурност да се допусне, че държавите-членки няма да бъдат склонни да отделят средства за обединяване, освен ако не са убедени, че все още могат да посрещат своите собствени нужди в областта на гражданската защита. Следователно доброволното обединяване ще представлява само малка част от наличните вече средства. Освен това, ако се вземе предвид фактът, че правилата относно заделянето на средства биха им позволили изрично да оттеглят тези средства в случай на вътрешна нужда, е ясно, че няма да е необходимо държавите-членки да правят допълнителни разходи за оборудване.

След като бъде разработен напълно и заработи, този тип механизъм би могъл да намали нуждата от допълнителни инвестиции в нов капацитет за реагиране в държавите-членки. Макар всяка държава-членка да носи отговорност за това да гарантира, че е достатъчно подготвена да реагира на предвидими или чести рискове, обединяването и обменът на допълнителен резервен капацитет с допълване на средствата за основно реагиране на всяка държава-членка може да осигури икономически предимства. Чрез поддържането на подобен резервен капацитет на равнище ЕС и споделянето на цялостната тежест между държавите-членки могат да бъдат постигнати икономии от мащаба и други общи икономии.

По принцип би могло също да се предположи, че вариант 3 не би довел до допълнителни разходи за реализирането му. Въпреки че доброволното

обединяване на средства определено би гарантирало наличност непосредствено след настъпването на бедствено положение, то не следва да повлияе на разходите по преместването на средствата, нито пък на тяхното използване на място. Напротив, може дори да съществуват възможности, особено по отношение на транспорта, средствата да бъдат използвани по икономически по-ефективен начин, отколкото това би било възможно иначе. Колективното реагиране, улеснено от механизма на обединяването на средства, и съответното предварително планиране, биха осигурили по-бързо определяне на възможностите за транспорт и биха позволили на средствата с подходящо разположение да бъдат събирани и превозвани заедно, което ще намали времето и разходите за транспорт. Освен това разпределението на средствата по отношение на въздушния транспорт може да бъде направено по-ефективно, като се увеличи максимално използването на капацитета на въздушния транспорт и се намалят пределните разходи.

Противно на това вариант 3 би могъл да има въздействие върху общите годишни оперативни разходи, ако използването на капацитета на държавите-членки на годишна база се увеличи вследствие на включването им в обединените средства. Също така такова развитие би могло да има важни последици за някои държави-членки по отношение на разходите за персонал. В по-общ план, за някои държави-членки с особени организационни структури могат да възникнат разходи, свързани със съответната организационна и юридическа промяна на сегашното положение.

Отрицателните въздействия, споменати по-горе, се влияят до голяма степен от начина, по който средствата се подбират от обединените средства, и от самия размер на тези обединени средства. Въздействията върху дадена държава-членка, свързани с искания за ползване на нейния капацитет, биха могли например да бъдат смекчени чрез политика на ротационен подбор вместо подбор по предпочитание. В допълнение, по-голям обем на обединените средства има вероятност да доведе до по-малко искания за ползване на „записания“ капацитет.

Въздействията могат допълнително да бъдат смекчени, като за някои предварително определени допустими разходи се осигури финансиране от ЕС. От това би последвал нов модел на споделяне на тежестта, който би изместил част от разходите от държавите-членки върху Съюза. Това не само би позволило на държавите-членки да покрият известна част от общите годишни разходи, произтичащи от участието в доброволно обединяване на средства, но би послужило като стимул за по-малките държави-членки да увеличат своето участие в усилията на ЕС за реагиране при бедствия. Нарасналата в следствие на това способност на ЕС за реагиране ще намали допълнително напрежението за онези държави-членки, които носят по-голяма тежест по отношение на реакцията при бедствия, и ще засили способността на ЕС да реагира при извънредни ситуации от голям мащаб извън ЕС.

ii. Икономическо въздействие от вариант 4

Най-важното икономическо въздействие от този вариант е избягването на капиталови разходи от държавите-членки. Закупуването на допълнителни средства, финансирано от ЕС, и на капацитет за въздушен транспорт в

действителност биха гарантирали, че държавите-членки могат да разчитат на съществен общ капацитет, който преди е липсвал на национално равнище, без да търпят допълнителни инвестиционни разходи. Тази гарантирана наличност би представлявала значителна полза, надхвърляща значително ползите от реализирането на доброволното обединяване на средства. По-специално е вероятно една глобална инвестиция на равнище ЕС за закупуване на допълнителни средства, които след това да могат да бъдат споделяни и използвани от всички държави-членки, да представлява значително по-ниска инвестиция за ЕС като цяло, отколкото ако всяка от държавите-членки закупи тези средства поотделно. Аналогично, по отношение на средствата, за които се предвижда увеличаване на капацитета, този вариант би осигурил значителни ползи по отношение на икономическата ефективност и ефикасността, като се намали нуждата държавите-членки да инвестират на национално равнище.

Друга съществена икономическа полза от вариант 4 е потенциалът за намиране на решения, които са икономически по-ефективни. Средствата на равнище ЕС, които могат да бъдат използвани от всички държави-членки, биха увеличили значително икономическата ефективност на операциите по реагиране при бедствия, като намалят разходите за мобилизиране (в сравнение с търговския лизинг на тези средства) и повишат бързината и ефикасността на реакцията. Съществени ползи по отношение на ефикасността биха могли да възникнат също в резултат на съвместния транспорт и логистиката, както и на други икономии от мащаба.

Освен горепосоченото, закупуването на допълнителни средства на ЕС за експлоатация от държавите-членки би увеличило също ефикасността на използването и икономическата ефективност на оперативно равнище по същия начин като описания във вариант 3. В допълнение, всички разходи по режима на готовност/използването на допълнително финансираните средства биха били поети от ЕС, което ще гарантира гореспоменатия „нов модел на споделяне на тежестта“ и ще позволи всички разходи да бъдат прехвърлени за сметка на Съюза.

Що се отнася до разходите, изграждането на капацитет на равнище ЕС ще изисква някаква форма на тръжна процедура и управление.

• **Социални въздействия**

Вариантите, които се разглеждат в доклада, не предизвикват социални въздействия в традиционния смисъл на думата, но имат важен социален ефект. Възможността да се реагира бързо и решително посредством обединение на държави-членки (вариант 3) или средства на равнище ЕС (вариант 4) без съмнение би намалила броя на човешките жертви, смекчила страданията и намалила до минимум вредата за хората и общностите като цяло. Затова положителните въздействия за общностите, засегнати от бедствията, са неоспорими.

Освен това една по-съгласувана и по-ефективна реакция със сигурност би засилила вярата на хората в способността на ЕС да реагира при бедствия. Последствията от това биха били в две направления. Първо, засегнатите от бедствия населения биха били по-склонни да си сътрудничат с ЕС, като по този начин потенциално увеличат възможността за по-нататъшно сътрудничество с

трети държави. Второ, по-голямото доверие в реакцията на ЕС при бедствия би спомогнало за спечелването на подкрепата на гражданите на ЕС/европейската общественост. Следва да се отбележи, че изграждането на средства на равнище ЕС (вариант 4), което би било възложено на държавите-членки въз основа на делегирано управление, би било максималният израз на солидарност на ЕС в съответствие с член 222 от ДФЕС и на желанията и очакванията на гражданите на ЕС.

- **Въздействия върху околната среда**

Доброволното обединяване на средства в режим на готовност (вариант 3) и средствата на равнище ЕС (вариант 4) биха позволили на ЕС да гарантира наличността на помощ непосредствено след настъпването на извънредната ситуация. Нарасналата съгласуваност и ефективност, произтичащи от такива развития, биха позволили на ЕС да реагира по-бързо в извънредни ситуации, като по този начин биха намалили значително отрицателните въздействия на бедствията върху околната среда (например незабавната и ефективната реакция при горски пожар може съществено да намали вредата върху околната среда).

Е. Сравнение на вариантите

За сравнение на вариантите бяха използвани следните критерии:

- Ефективност на варианта по отношение на целите;
- Икономическа ефективност на варианта;
- Съгласуваност на варианта с общите цели, стратегиите и приоритетите на ЕС.

Вариантите бяха сравнени спрямо базовия сценарий (сегашно положение — вариант 2). За обобщаването и графичното представяне на заключенията бяха използвани схеми и графики.

Варианти 3 и 4 демонстрират ясни предимства в сравнение с базовия сценарий, които превишават недостатъците на сегашното положение по всички критерии. Следователно бе заключено, че тези варианти следва да бъдат предпочетени пред базовия сценарий. По-специално сравнението подчерта преимуществата на вариант 3 по отношение на неговата съвместимост с принципите на субсидиарност и пропорционалност, както и преимуществата на вариант 4 по отношение на ефективността и (евентуалната) икономическа ефективност (особено по отношение на капацитетите на равнище ЕС за изпълнението на хоризонтални задачи и специфични средства с висока стойност). Преимуществата и недостатъците на двата варианта бяха балансирани едни спрямо други, за да се проектира система, осигуряваща максимална ефективност и съгласуваност и, в същото време, минимални отрицателни въздействия и разходи.

При обединяването на двата най-привлекателни варианта бе предпочетен вариант 3 доколкото той демонстрира най-висока степен на съвместимост с принципите на субсидиарност и пропорционалност. Въпреки това някои елементи на вариант 4, които гарантират съществени икономически ползи за ЕС като цяло, също бяха взети предвид.

Относителните силни страни на разгледаните варианти доведоха до идеята за хибридна система, която се състои от следните елементи:

- **Обединение на доброволен принцип на средства на държавите-членки, предназначени за операции на ЕС.** То следва да съставлява ядрото на системата. Размерът и съставът на обединените средства ще бъдат определени на по-късен етап;
- *Допълнително ad hoc предлагане на помощ от държавите-членки* в съответствие със сегашния механизъм на ЕС за гражданска защита;
- *Допълнителни средства на равнище ЕС*, когато икономическата ефективност взема превес над политическия недостатък, изразяващ се в това да не може да се разчита на средства от държавите-членки.

Тази система може допълнително да бъде подобрена посредством по-нататъшна подкрепа за хуманитарните организации, които разработват и управляват предварителното разпределение на средствата за хуманитарна помощ за международни хуманитарни операции, и подсилена чрез военни средства в специални случаи.